

1 Упочині було Слово, й Слово було в Бога, й Бог було Слово. **2** Воно було в почині у Бога. **3** Все Ним стало ся; і без Него не стало ся ніщо, що стало ся. **4** У Йому житте було: й життв було сьвітлом людям. **5** І сьвітло у темряві сьвітить, і темрява Його не обняла. **6** Був чоловік посланий від Бога, ймя йому Йоан. **7** Сей прийшов на сьвідкуванне, щоб сьвідкувати про сьвітло, щоб усі вірували через него. **8** Не був він сьвітло, а щоб сьвідкувати про сьвітло. **9** Було сьвітло правдиве, що просьвічує кожного чоловіка, що приходить на сьвіт. **10** На сьвітї був, і сьвіт Ним настав, і сьвіт Його не пізнав. **11** У своє прийшов, і свої не прийняли Його. **12** Которі ж прийняли Його, дав їм власть дїтьми Божими стати ся, що вірують в імя Його: **13** що не від крові, ні від хотіння тілесного, ні від хотіння мужеського, а від Бога родили ся. **14** І Слово тїлом стало ся, і пробувало між нами (й бачили ми славу Його, славу, яко Єдинородного від Отця), повне благодати і правди. **15** Йоан сьвідкує про Него, й покликував, глаголючи: Се той, про кого казав я: За мною грядущий поперед мене був; бо перш мене був. **16** І з повноти Його ми всі прийняли й благодать за благодать. **17** Бо закон через Мойсея даний був; благодать і правда через Ісуса Христа стала ся. **18** Бога ніхто не бачив ніколи; єдинородний Син, що в лоні Отця, той вияснив. **19** І се сьвідченне Йоанове, як післали Жиди з Єрусалиму священників та левитів, щоб спитали Його: Хто ти єси? **20** І визнав, і не відпер ся; а визвав: Що я не Христос. **21** І питали його: Що ж? Ілия єси ти? І рече: Ні. Пророк єси ти? І відказав: Ні. **22** Казали ж йому: Хто ж єси? щоб нам одповідь дати тим, що післали нас. Що кажеш про себе? **23** Рече: Я голос покликуючого в пустині: Випростайте дорогу Господню, як глаголав Ісаїя пророк. **24** А послані були з Фарисеїв. **25** І питали вони його, й казали йому: Чого ж хрестиш, коли ти не Христос, ні ілия, ні пророк. **26** Відказав їм Йоан, глаголючи: Я хрещу вас водою; серед вас же стоїть, котрого

ви не знаєте: **27** се за мною Грядущий, що поперед мене був; котрому я недостоєя розв'язати ременя обува Його. **28** Се в Витаварі стало ся, за Йорданом, де Йоан хрестив. **29** Назавтра бачить Йоан, що Ісус ійде до него, й рече: Ось Агнецъ Божий, що бере на себе гріх сьвіта. **30** Ое Той, про кого я казав: За мною гряде муж, що поперед мене був, бо перше мене був. **31** І я не знав Його, та, щоб явив ся Ізраїлеві, для того прийшов я, хрестячи водою. **32** І сьвідкував Йоан, глаголючи: Що бачив я Духа, злинувшого як голуб з неба, і став він над Ним. **33** І я не знав Його; та пославший мене хрестити водою, той мені глаголав: На кого побачиш, що Дух злине та стане над Ним, се той, що хрестить Духом сьвятим. **34** І бачив я, і сьвідкував, що се є Син Божий. **35** Назавтра знов стояв Йоан і два з учеників його; **36** і, споглянувши на Ісуса йдучого, рече: ось Агнецъ Божий. **37** І чули його два ученики глаголючого, й пійшли слідом за Ісусом. **38** І обернувшись Ісус та побачивши їх слідом ідучих, рече їм: Чого шукаєте? Вони ж сказали Йому: Рави (що єсть перекладом: Учителю), де пробуваєш? **39** Рече їм: Ідїть і подивїть ся. Пійшли вони, та й бачили, де пробуває, і перебули в Него день той; було ж коло десятої години. **40** Один з двох, що чули від Йоана та й пійшли слідом за ним, був Андрей, брат Симона Петра. **41** Він знаходить первий брата свого Симона, й каже йому: Знайшли ми Месию (що єсть перекладом: Христос). **42** І привів його до Ісуса. Поглянувши ж на него Ісус, рече: Ти єси Симон, син Йони; ти назвеш ся Кифа (що єсть перекладом: Петр). **43** Назавтра хотів Ісус вийти в Галилею і знаходить Филипа, й рече йому: Йди слідом за мною. **44** Був же Филип із Витсаїди, з города Андреевого та Петрового. **45** Знаходить Филип Натанаїла, й каже йому: Про кого писав Мойсей у законі й пророки, знайшли ми, Ісуса, сина Йосифового, що з Назарету. **46** І каже Натанаїл до него: З Назарету хиба може що добре бути? Каже йому Филип: Іди та й подивись! **47** Побачив Ісус Натанаїла, йдучого до Него, й рече про него: Ось справді Ізраїлитянин, що в йому підступу нема. **48** Каже Йому Натанаїл: Звідкіля мене знаєш?

Озвався Ісус і рече йому: Перш ніж Филип покликав тебе, як був єси під смоківницею, бачив я тебе. **49** Озвався Натанаїл і каже Йому: Рави, Ти єси Син Божий, Ти єси цар Ізраїлів. **50** Озвався Ісус і рече йому: Що сказав тобі: Я бачив тебе під смоківницею, то й віруєш? Більше сього бачити меш. **51** І рече йому: Істино, істино глаголю вам: Від нині бачити мете небо відкрите, й ангелів Божих, що сходять угору і вниз на Сина чоловічого.

2

1 А третього дня було весілля в Кані Галилейській; і була мати Ісусова там; **2** запрошено ж і Ісуса, й учеників Його на весілля. **3** І, як не ставало вина, каже мати Ісусова до Него: Вина не мають. **4** Рече їй Ісус: Що мені й тобі, жено? ще не прийшла година моя. **5** Каже Його мати слугам: Що вам скаже, робіть. **6** Стояло ж там шість кам'яних водників про очищення Жидівське, що містили відер по два або по три. **7** Рече їм Ісус: Поналивайте водники водою. І поналивали їх аж по верх. **8** І рече їм: Черпайте тепер, та й несіть до старости. І понесли. **9** Як же покоштував староста води, що сталась вином (а не знав, звідкіля, слуги ж знали, що черпали воду), кличе жениха староста, **10** і каже йому: Кожен чоловік перш добре вино ставить, а як підопють, тоді гірше; ти ж додержав добре вино аж досі. **11** Сей почин ознак вробив Ісус у Кані Галилейській, і показав славу свою; і вірували в Него ученики Його. **12** Після сього пійшов у Капернаум, Він і мати Його, й брати Його, й ученики Його; і там пробували небагато днів. **13** А була близько пасха у Жидів, і пійшов у Єрусалим Ісус, **14** і знайшов у церкві продаючих воли, й вівці, і голуби, й міняльників сидячих. **15** І, зробивши джгута [скрутля, плетінку] з мотузків, повиганяв усіх із церкви, й вівці й воли, а міняльникам порозсипав гроші, і столи поперевертав; **16** а тим, що голуби продавали, рече: Візьміть се звідсіля; не робіть дому Отця мого домом торговим. **17** Згадали ж ученики Його, що написано: Ревність дому твого з'їла мене. **18** Озвались тоді Жиди, й казали

Йому: Що за знак покажеш нам, що се робиш? **19** Озвавсь Ісус і рече їм: Зруйнують сю церкву, й я за три дні підніму вам її. **20** Казали тоді Жиди: Сорок і шість років будовано церкву сю, а Ти в три дні піднімеш її? **21** Він же глаголав про церкву тіла свого. **22** Як же встав з мертвих, згадали ученики Його, що Він се глаголав їм; і вірували писанню і слову, що глаголав Ісус. **23** Як же був у Єрусалимі у пасху на сьвята, многі увірували в імя Його, побачивши чудеса Його, що робив. **24** Сам же Ісус не звіряв ся їм, тим що знав усіх: **25** бо не треба було Йому, щоб хто сьвідкував про чоловіка, бо Він знав, що було в чоловіку.

3

1 Був же чоловік з Фарисеїв, Никодим імя йому, князь Жидівський. **2** Сей прийшов до Ісуса в ночі, і каже Йому: Рави, знаємо, що від Бога прийшов єси учителем; ніхто бо таких ознак не може робити, як Ти робиш, коли не буде Бог з ним. **3** Озвавсь Ісус і рече йому: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не народить ся звиш, не може видіти царства Божого. **4** Каже до Него Никодим: Як же може чоловік народитись, старим бувши? хиба може в утробу матери своєї знов увійти, і родитись? **5** Озвавсь Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родить ся од води й Духа, не може ввійти в царство Боже. **6** Роджене від тіла - тіло, а роджене від Духа - дух. **7** Не дивуй ся, що глаголав тобі: Мусите ви народити ся звиш. **8** Дух, де хоче, дише, й голос його чуєш, та не знаєш, звідкіля виходить, і куди йде; так усякий народжений од Духа. **9** Озвавсь Никодим і каже Йому: Як може се статись? **10** Відказав Ісус і рече йому: Ти єси учитель Ізраїлів, і сього не знаєш? **11** Істино, істино глаголю тобі: Що те, що знаємо, говоримо, й що бачили, сьвідкуємо; а сьвідкування нашого не приймаєте. **12** Коли про земне глаголав вам, і не віруєте, - як же, коли скажу вам про небесне, увіруєте? **13** І ніхто не зійшов на небо, тільки хто з неба зійшов, Син чоловічий, що на небі. **14** І, як Мойсей підняв угору гадюку в пустині, так мусить бути

піднятий і Син чоловічий, **15** щоб кожний віруючий в Него не погіб, а мав життє вічне. **16** Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життє вічне. **17** Бо не післав Бог Сина свого на сьвіт, щоб осудив сьвіт, а щоб спас ся Ним сьвіт. **18** Хто вірує в Него, не осудить ся; хто ж не вірує, уже осуджений; бо не вірував у ймя єдинородного Сина Божого. **19** Сей же єсть суд, що сьвітло прийшло на сьвіт, а полюбили люде темряву більше ніж сьвітло; були бо лихі їх учинки. **20** Кожен бо, хто чинить лихе, ненавидить сьвітло, й не йде до сьвітла щоб не зганено вчинків його. **21** Хто ж робить правду, йде до сьвітла, щоб виявились його вчинки бо в Бозі роблені. **22** Після сього пійшов Ісус і ученики Його в Юдейську землю; і там пробував з ними, й хрестив. **23** Хрестив же й Йоан у Єноні поблизу Салима, бо води було там багато; й приходили, й хрестились. **24** Ще бо не вкинуто в темницю Йоана. **25** Постало ж змаганнє в учеників Йоанових з Жидами про очищеннє. **26** І прийшли вони до Йоана, й казали йому: Рави, той що був з тобою за Йорданом, котрому сьвідкував єси, ось сей хрестить і всі йдуть до Него. **27** Озвавсь Йоан і рече: Не може чоловік прийняти нічого, коли не буде дано йому з неба. **28** Самі ви мені сьвідкуєте, що я казав: Я не Христос, а що я посланий перед Ним. **29** Хто має заручену, той жених; а друг жениха, стоячи й слухаючи його, radoщами радуєть ся голосу жениха; ся оце радість моя сповнилась. **30** Той мусить рости, я ж маліти. **31** Хто звиш гряде, той над усіма; хто від землі, той від землі, і від землі говорить; хто з неба гряде, той над усіма. **32** І що бачив і чув, про те й сьвідкує; і сьвідкування Його ніхто не приймає. **33** Хто прийняв сьвідкування Його, той ствердив, що Бог правдивий. **34** Кого бо післав Бог, той слова Божі говорить; бо не мірою дає Бог Духа. **35** Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. **36** Хто вірує в Сина, той має вічне життє; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробував на йому.

1 Як же взнав Господь, що прочули Фарисеї, що Ісус більш учеників єднає і хрестить, ніж Йоан, **2** (хоч Ісус сам не хрестив, а ученики Його;) **3** то покинув Юдею, та й пішов знов у Галилею. **4** Треба ж було Йому проходити через Самарію. **5** Приходить оце в город Самарянський, названий Сихар, поблизу хутора, що дав Яков Йосифу, синові своєму. **6** Була ж там криниця Якова. Оце ж Ісус, утомившись у дорозі, сидів так на криниці; було ж коло шостої години. **7** Приходить жінка з Самарії начерпати води. Рече їй Ісус: Дай мені пити. **8** Ученики бо Його пішли в город, щоб купити ті. **9** Каже ж Йому жінка Самарянка: Як се Ти, Жидовин бувши, пити просиш від мене, жінки Самарянки? Бо Жиди не сходять ся з Самарянами. **10** Озвавсь Ісус і рече їй: Коли б знала дар Божий і хто се говорить тобі: Дай мені пити, ти просила б Його, й дав би тобі води живої. **11** Каже Йому жінка: Добродію, і черпака не маєш, і колодязь глибокий; звідкіля ж маєш воду живу? **12** Хиба Ти більший єси отця нашого Якова, що дав нам сей колодязь? і він сам з него пив, і сини його, й скот його. **13** Озвавсь Ісус і рече їй: Всякий, хто пє воду сю забажає знов; **14** хто ж напєть ся води, що я дам йому, не забажає до віку; а вода, що дам йому, буде в йому жерелом водії, що тече в житте вічне. **15** Каже до Него жінка: Добродію, дай мені сієї води, щоб не жаждувала, ані ходила сюди черпати. **16** Рече їй Ісус: Іди поклич чоловічка твого, та й приходь сюди. **17** Озвалась жінка і каже: Не маю чоловіка. Рече їй Ісус: Добре сказала єси, що чоловіка не маєш; **18** пять бо чоловіків мала, та й тепер которого маєш, не чоловік тобі; у сьому правду сказала єси. **19** Каже Йому жінка: Добродію, бачу, що пророк єєи Ти. **20** Батьки наші на сій горі поклонялись; а ви кажете, що в Єрусалимі місце, де треба поклонятися. **21** Рече їй Ісус: Жінко, вір мені, що прийде час, коли ні на горі сій, ані в Єрусалимі поклонятися метесь ви Отцеві. **22** Ви кланяєтесь, а чому - не знаєте; ми кланяємось, і чому - знаємо, бо спасенне від Жидів. **23** Та прийде час, і вже єсть, що правдиві поклонники поклонять ся Отцеві духом і правдою; Отець бо таких шукає

покланяючих ся Йому. **24** Дух - Бог, і хто покланяєть ся Йому, духом і правдою мусить покланятись. **25** Каже Йому жінка: Знаю, що Месия прийде (званий Христос). Як прийде Він, звістить нам усе. **26** Рече їй Ісус: Се я, що глаголю тобі. **27** І прийшли на се ученики Його, й дивувались, що Він із жінкою розмовляв; та ніхто не сказав: Чого тобі треба? або: Про що розмовляєш із нею? **28** Покинула тоді відро своє жінка, й пійшла в город, і каже людям: **29** Ійдіть подивіть ся на чоловіка, котрий сказав мені все, що я зробила; чи се не Христос? **30** Вийшли ж з города, й прийшли до Него. **31** Тим часом просили Його ученики: Рави, їж. **32** Він же рече їм: Я маю їжу їсти, котрої ви не знаєте. **33** Казали ж ученики один до одного: Хиба хто приніс Йому їсти? **34** Рече їм Ісус: Моя їжа, щоб чинити волю Пославшого мене, й скінчити Його діло. **35** Хиба ви не кажете: Що ще чотирі місяці, та й жнива прийдуть? Ось глаголю вам: Здійміть очі ваші, та погляньте на ниви, що вже пополовіли на жнива. **36** І приймає жнець плату, й збирає овоц у житте вічне, щоб і хто сіє радував ся, і хто жне. **37** Бо у сьому слово правдиве: що инший, хто сіє, а инший, хто жне. **38** Я післав вас жати, коло чого ви не працювали; инші люде працювали, а ви на працю їх увійшли. **39** З города ж того багато увірувало в Него Самарян через слово жінки, сьвідкуючої: Що сказав мені все, що зробила. **40** Як же прийшли до Него Самаряне, просили Його зістатись у них; і зіставсь там два дні. **41** І багато більше увірувало за слово Його. **42** А тій жінці казали: Що вже не задля твого оповідання віруємо; самі бо чули, й знаємо, що се справді Спас сьвіту Христос. **43** Через два ж дні вийшов звідтіля та прийшов у Галилею. **44** Сам бо Ісус сьвідкував, що пророк у своїй отчині чести не має. **45** Як же прийшов у Галилею, прийняли Його Галилейці, бачивши все, що зробив у Єрусалимі на сьвята: бо й вони ходили на сьвята. **46** Прийшов же Ісус ізнов у Кану Галилейську, де зробив воду вином. І був один царський, котрого син нездужав у Капернаумі. **47** Сей, почувши, що Ісус прибув із Юдеї в Галилею, прийшов до Него, й благав Його, щоб пійшов та

оздоровив сина його, бо мав умерти. **48** Рече ж Ісус до него: Коли ознак та див не побачите, не увіруєте. **49** Каже до Него царський: Господи, йди перш, ніж умре дитина моя. **50** Рече йому Ісус: Іди, син твій живий. І увірував чоловік слову, що промовив йому Ісус, і пішов. **51** Вже ж він ішов, зустріли його слуги його й звістили, кажучи: Що хлопчик твій живий. **52** Спитав же в них про годину, коли полегшало йому. І кажуть йому: Що вчора семої години покинула його горячка. **53** Зрозумів же батько, що тієї самої години, котрої сказав йому Ісус: Що син твій живий; і увірував сам і весь дім його. **54** Се знов другу ознаку зробив Ісус, прийшовши з Юдеї в Галилею.

5

1 Після сього було сьвято Жидівське, і прийшов Ісус у Єрусалим. **2** У Єрусалимі ж коло Овечих воріт є купіль, що зветь ся по єврейська Ветезда, з п'ятьма ходниками. **3** В них лежало велике множество недужих, сліпих, кривих, сухих, що дожидали движення води. **4** Ангел бо певного часу спускавсь у купіль і збивав воду: хто ж первий улазив після збивання води, одужував, якою б ні мучив ся болестю. **5** Був же там один чоловік, що трийцять і вісім років був у недужі. **6** Сього побачивши Ісус лежачого, й відаючи, що довгий уже час нездужає, рече йому: Хочеш одужати? **7** Відповів Йому недужий: Господи, чоловіка не маю, щоб, як зібеть ся вода, вкинув мене в купіль; як же прийду я, инший поперед мене влазить. **8** Рече йому Ісус: Устань, візьми постіль твою, та й ходи! **9** зараз одужав чоловік, і взяв постіль свою, та й ходив; була ж субота того дня. **10** І казали Жиди сціленому: Субота; не годить ся тобі брати постелі. **11** Відказав їм: Хто оздоровив мене, той мені сказав: Візьми постіль твою, та й ходи. **12** Питали ж його: Що то за чоловік, що сказав тобі: Візьми постіль твою, та й ходи? **13** Той же, що одужав, не знав, хто Він; бо Ісус відійшов геть, як народ був на місці тому. **14** Опісля знаходить його Ісус у церкві, і рече йому: Оце одужав еси; не гріши

більш, щоб гіршого тобі не стало ся. **15** Пійшов чоловік, та й сповістив Жидів, що се Ісус, що оздоровив його. **16** За се гонили Ісуса Жиди й шукали Його вбити, що се зробив у суботу. **17** Ісус же відказав їм: Отець мій досі робить і я роблю. **18** За се ж ще більш шукали Його Жиди вбити, що не то ламле суботу, а ще й Отцем своїм зве Бога, рівним себе ставлячи Богу. **19** Озвав ся ж Ісус і рече їм: Істино, істино глаголю вам: Не може Син нічого робити від себе, коли не бачить, що Отець те робить: що бо Той робить, те й Син так само робить. **20** Отець бо любить Сина, і все показує Йому, що сам робить; і більші сих покаже Йому діла, щоб ви дивувались. **21** Бо, як Отець воскрешає мертвих і оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює. **22** Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові, **23** щоб усі шанували Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, не шанує Отця, що післав Його. **24** Істино, істино глаголю вам: Що, хто слухає слово моє і вірує Пославшому мене, має житте вічне, і на суд не прийде, а перейде від смерти в життє. **25** Істино, істино глаголю вам: Що прийде час, і нині єсть, що мертві почують голос Сина Божого, й почувши оживуть. **26** Бо, як Отець має житте в собі, так дав і Синові житте мати в собі, **27** і власть дав Йому і суд чинити; бо Він Син чоловічий. **28** Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, **29** і повиходять: которі добро робили, в воскресеннє життя, а которі зло робили, в воскресеннє суду. **30** Не можу я робити від себе нічого: як чую, суджу; і суд мій праведний; бо не шукаю волі моєї, а волі пославшого мене Отця. **31** Коли я сьвідкую про себе, сьвідченнє моє не правдиве. **32** Інший єсть, хто сьвідкує про мене; і я знаю, що правдиве сьвідченнє, котре про мене сьвідкує. **33** Ви послали до Йоана, й сьвідкував правді. **34** Я же не від чоловіка сьвідченнє приймаю, а глаголю се, щоб ви спаслись. **35** Той був сьвітільник горючий і сьвітючий; ви ж хотіли повеселитись на часину єввітлом його. **36** Я ж маю сьвідченнє більше Йоанового: діла бо, що дав мені Отець, щоб їх скінчити, ті діла, що я роблю, сьвідкують про мене, що Отець мене післав. **37** І пославший мене Отець сам сьвідкував про мене. Анї голосу Його не чули ви ніколи,

ані виду Його не бачили; **38** і слова Його не маєте пробуваючого в вас; бо кого післав Він, тому ви не віруєте. **39** Прослідіть писання; бо ви думаєте в них життє вічне мати; й ті свідкують про мене. **40** Та не хочете прийти до мене, щоб життє мати. **41** Чести від людей не приймаю. **42** Та я спізнав вас, що любови Божої не маєте в собі. **43** Я прийшов в імя Отця мого, і не приймаєте мене. Коли інший прийде в імя своє, того приймете. **44** Як ви можете вірувати, славу один од одного приймаючи, а славу що від одного Бога, не шукаєте? **45** Не думайте, що я обвинувачу вас перед Отцем: є хто винуватить вас: Мойсей, що на него вповаєте. **46** Коли б ви вірували Мойсейові, вірували б мені; бо про мене той писав. **47** Коли ж його писанням не віруєте, як моїм словам вірувати мете?

6

1 Після сього пійшов Ісус на той бік моря Галилейського, Тивериядського, **2** І йшло за Ним багато народу, бо бачили Його ознаки, що робив над недужими. **3** Зійшов же на гору Ісус, і сидів там з учениками своїми. **4** Була ж близько пасха, сьвято Жидівське. **5** Знявши ж Ісус очі і побачивши, що багато народу йде до Него, рече до филипа: Звідкіля купимо хліба, щоб вони попоїли? **6** Се ж сказав, вивідуючи його, бо сам знав, що має роботи. **7** Відказав Йому Филип: За двісті денаріїв хліба не стане їм, щоб кожному з них хоч трохи досталось. **8** Каже Йому один з учеників Його, Андрей, брат Симона Петра: **9** Є тут хлопець один, що мав пять хлібів ячних [ячмінних] та дві рибки; тільки що сього на стільки? **10** Рече ж Ісус: Заставте людей сідати. Була ж трава велика на тому місці. Посідали ж чоловіки, числом тисяч з пять. **11** Приймавши ж хліби Ісус, і оддавши хвалу, подав ученикам, ученики ж сидячим; так само й риби, скільки хотіли. **12** Як же наситились, рече ученикам своїм: Позбирайте останки окрушин, щоб не пропало ніщо. **13** Зібрали ж і наповнили дванайцять кошів окрушин із пяти хлібів ячних, що зосталось у тих, що їли. **14** Люде ж, бачивши, яку ознаку

зробив Ісус, сказали, що се справді пророк, грядущий на сьвіт. **15** Як же постеріг Ісус, що хочуть прийти та схопити Його, щоб зробити Його царем, то пійшов ізнов на гору сам один. **16** Як же настав вечір, пійшли ученики Його над море, **17** і, ввійшовши в човен, плили на той бік моря у Капернаум. І вже стемніло, й не приходив до них Ісус. **18** А море, од великого вітру, що пурхав, піднялось. **19** Одпливши ж гоней на дваццять і пять або трийцять, бачять, що Ісус ходить по морю, і до човна наближують ся, і полякались. **20** Він же рече їм: Се я; не лякайтесь. **21** Тоді радо прийняли Його в човен, і зараз човен опинивсь коло землі, куди вони прямували. **22** Назавтра народ, стоячий по тім боці моря, побачивши, що иншого човна не було там, тільки один той, у котрий ввійшли ученики Його, й що не ввійшов з учениками своїми Ісус у човен, а що самі ученики Його відчалили, **23** инші ж човни поприходили з Тиверияди поблизу місця, де їли хліб, як хвалу оддав Господь; **24** побачивши ж оце люде, що Ісуса там нема, ані учеників Його, ввійшли і вони в човни, та й прибули в Капернаум, шукаючи Ісуса. **25** І, знайшовши Його на тім боці моря, сказали Йому: Рави, коли прибув еси сюда? **26** Відказав їм Ісус і рече: Істино, істино глаголю вам: Шукаєте мене не тому, що бачили ознаки, а що їли хліб, та й наситились. **27** Трудіть ся не для їжи погибаючої, а для їжи, що застаєть ся в вічне життє, котру Син чоловічий вам дасть; Сього бо Отець ствердив, Бог. **28** Казали ж до Него: Що нам робити, щоб чинити діла Божі? **29** Відказав Ісус і рече їм: Се єсть діло Боже, щоб вірувати в Того, кого післав Він. **30** Казали ж Йому: Що ж робиш Ти за ознаку, щоб виділи ми, та й вірували Тобі? що чиниш? **31** Батьки наші манну їли в пустині, як писано: Хліб з неба дав їм їсти. **32** Рече ж їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Не Мойсей дав вам хліб з неба, а Отець мій дає вам хліб з неба правдивий. **33** Бо хліб Божий той, що сходить з неба, і життє дає сьвітові. **34** Казали ж до Него: Господи, всякого часу давай нам хліб сей. **35** Рече ж їм Ісус: Я хліб життя, хто приходить до мене, не голодувати ме, і хто вірує в мене, не жаждувати ме ніколи. **36** Тільки глаголю вам, що й виділи мене, та й

не віруєте. **37** Усе, що дає мені Отець, до мене прийде; а хто приходить до мене, не вижену геть. **38** Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене. **39** Се ж воля пославшого мене Отця, щоб з усього, що дав мені, не погубив я нічого, а воскресив його останнього дня. **40** Се ж воля пославшого мене, щоб кожен, хто видить Сина й вірує в Него, мав житте вічне, і я воскрешу його останнього дня. **41** Миркали [відказували] тоді Жиди про Него, що сказав: Я хліб, що зійшов з небес; **42** і казали: Хиба се не Ісус, син Йосифів, котрого знаємо ми батька й Матір? Як же Він каже: Що з неба зійшов я? **43** Озвав ся ж Ісус і рече їм: Не миркайте між собою. **44** Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його, й я воскрешу його останнього дня. **45** Написано в пророків: І будуть усі навчені від Бога. Тим кожен, хто чув од Отця і навчивсь, приходить до мене. **46** Не то, щоб Отця хто видів, тільки Той, хто від Бога, Той видів Отця. **47** Істино, істино глаголю вам: Хто вірує в мене, має житте вічне. **48** Я хліб життя. **49** Батьки ваші їли манну в пустині, та й повмирали. **50** Се хліб, що з неба сходить, щоб, хто їсть Його, не вмер. **51** Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а хліб, що я дам, се тіло моє, що я дам за житте сьвіту. **52** Змагались тоді між собою, говорячи: Як може Він дати нам тіло їсти? **53** Рече ж їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Як не їсте тіла Сина чоловічого й не пете Його крові, не маєте життя в собі. **54** Хто їсть тіло моє і пє мою кров, має житте вічне, і я воскрешу його останнього дня. **55** Тіло моє справді єсть їжа, а кров моя справді єсть напиток. **56** Хто їсть тіло моє і пє кров мою, в мені пробуває, а я в йому. **57** Як післав мене живий Отець, і я живу Отцем, так і хто їсть мене, й той жити ме мною. **58** Се хліб, що з неба зійшов. Не як батьки ваші їли манну та й повмирали; хто їсть сей хліб, жити ме по вік. **59** Се Він глаголав у школі, навчаючи в Капернаумі. **60** Многі ж слухавши з учеників Його казали: Жорстоке се слово; хто може його слухати? **61** Знаючи ж Ісус сам у собі, що миркають про Него

ученики Його, рече їм: Се вас блазнить? **62** Що ж, коли побачите Сина чоловічого, як входить туди, де перше був? **63** Се дух, що оживлює; тіло не годить ся ні на що. Слова, що я глаголю вам, се дух і життє. **64** Тільки ж є такі між вами, що не вірують. Знав бо з почину Ісус, котрі не вірують, і хто зрадить Його. **65** І рече: Тим глаголав вам, що ніхто не може прийти до мене, коли не буде дано йому від Отця мого. **66** Після сього багато з учеників Його пійшли назад, і вже більш з Ним не ходили. **67** Рече ж Ісус дванайцятьом: Чи й ви хочете йти? **68** Відказав тоді Йому Симон Петр: Господи, до кого йти нам ? у Тебе слова життя вічного, **69** і ми увірували й взнали, що Ти єси Христос, Син Бога живого. **70** Відказав їм Ісус: Хиба не я вас дванайцятьох вибрав? а один з вас диявол. **71** Говорив же про Юду Симонового Іскаріота: сей бо мав Його зрадити, один з дванайцяти.

7

1 І ходив Ісус після сього по Галилеї; не хотів бо по Юдеї ходити, що шукали Його Жиди вбити. **2** Було ж близько Жидівське сьвято кучок. **3** Казали ж до Него брати Його: Зійди звідсіля, та й іди в Юдею, щоб і ученики Твої виділи діла Твої, що робиш. **4** Ніхто бо тайно нічого не робить, шукаючи сам знаним бути. Коли таке робиш, то покажи себе сьвітові. **5** Бо й брати Його не вірували в Него. **6** Рече тоді їм Ісус: Пора моя ще не прийшла; ваша ж пора всякого часу готова. **7** Не може сьвіт ненавидіти вас, мене ж ненавидить; бо я сьвідкую про него, що діла його лихі. **8** Ви йдїть на се сьвято; я ще не пійду на те сьвято, бо пора моя ще не сповнилась. **9** Се сказавши їм, зіставсь у Галилеї. **10** Як же пійшли брати Його, тоді й Він пійшов на сьвято, не явно, а якби потай. **11** Жиди ж шукали Його в сьвято, й казали: Де Він? **12** І було багато говірки про Него в народі: інші казали, що Він добрий; інші ж казали: Ні, а зводить народ. **13** Та ніхто явно не говорив про Него задля страху перед Жидами. **14** Як же було в половині сьвята, ввійшов Ісус у

церкву, та й навчав. **15** І дивувались Жиди, кажучи: Як Він писання знає, не вчившись? **16** Озвав ся до них Ісус і рече: Моя наука не єсть моя, а Пославшого мене. **17** Коли хто хоче волю Його чинити, знати ме про науку, чи від Бога вона, чи я від себе глаголи). **18** Хто від себе говорить, слави своєї шукає; хто ж шукає слави Пославшого Його, Той правдивий, і неправди нема в Йому. **19** Хиба не Мойсей дав вам закон? а ніхто з вас не чинить закону. Чого шукаєте мене вбити? **20** Озвавсь народ і каже: Біса маєш; хто шукає вбити Тебе? **21** Відказав Ісус і рече їм: Одно діло зробив я, і всі дивуетесь. **22** Мойсей дав вам обрізанне (не, що від Мойсея воно, а від батьків); то й у суботу обрізуєте чоловіка. **23** Коли обрізанне приймає чоловік у суботу, щоб не був зламаний закон Мойсеїв, чого на мене ремствуєте, що всього чоловіка уздоровив у суботу? **24** Не судіть по виду, а праведний суд судіть. **25** Казали тоді деякі з Єрусалимців: Чи не се Той, що шукають убити Його? **26** ось явно говорить, і нічого Йому не кажуть. Чи справді не взнали князі, що Він справді Христос? **27** Тільки ж ми Його знаємо, звідкіля Він; Христос же, як прийде, ніхто не знати ме, звідкіля Він. **28** Покликне тоді в церкві Ісус, навчаючи й глаголючи: І мене знаєте, й знаєте, звідкіля я! а від себе не прийшов я, єсть же правдивий Пославший мене, котрого ви не знаєте. **29** Я ж знаю Його, бо я від Него; й Той мене післав. **30** Шукали тоді, щоб схопити Його, та ніхто не зняв на Него руки, бо ще не прийшла година Його. **31** Многі ж з народу увірували в Него, й казали: Що, як прийде Христос, чи більші сих ознак робити ме, які Сей зробив? **32** Почули Фарисеї, що народ поговорював таке про Него, й післали Фарисеї та архиереї слуги, щоб схопили Його. **33** Рече їм тоді Ісус: Ще малий час я з вами, й пійду до Пославшого мене. **34** Шукати мете мене, та й не знайдете; й де я, ви не зможете прийти. **35** Казали тоді Жиди між собою: Куди Він хоче йти, що ми не знайдемо Його? Чи не між розсипаних Геленян хоче йти та навчати Геленян? **36** Що се за слово, що каже: Шукати мете мене, та й не знайдете? і: Де я, ви не можете прийти? **37** В останній же великий день сьвята став Ісус, та й покликнув, глаголючи: Коли хто

жаждує, нехай прийде до мене, та й пє. **38** Хто вірує в мене, як рече писаннє, ріки води живої з черева його потечуть. **39** Се ж глаголав про Духа, що мають прийняти віруючі в Него; ще бо не був (на них) Дух сьвятий, бо Ісус ще не прославив ся. **40** Многі ж з народу, почувши се слово, сказали: Се справді пророк, **41** інші казали: Чи з Галилеї ж Христу приходити? **42** Чи не глаголе ж писаннє, що з насіння Давидового й з Витлеєма села, де був Давид, Христос прийде? **43** Тоді повстало розділеннє в народі через Него. **44** Деякі ж з них хотіли схопити Його; тільки ж ніхто не зняв на Него рук. **45** Прийшли тоді слуги до архиєреїв та Фарисеїв, і казали їм вони: Чом не привели Його? **46** Відказали слуги: Ніколи так не говорив чоловік, як Сей чоловік. **47** Відказали тоді їм Фарисеї: Чи й вас не зведено? **48** Хиба хто з князів увірував у Него, або з Фарисеїв? **49** А сей народ, що не знає закону, проклятий. **50** Каже Никодим до них, котрий приходив у ночі до Него, бувши один з них: **51** Чи закон наш судить чоловіка, коли не вислухає його перше й не знає, що робить? **52** Озвались вони й казали йому: Чи й ти з Галилеї еси? Пошукай і подивись, що пророк з Галилеї не встає. **53** пійшов кожен до дому свого.

8

1 Ісус же пійшов на гору Оливну. **2** Вранці ж ізнов прийшов у церкву, і всі люде приходили до Него; й сівши навчав їх. **3** Приводять же письменники та Фарисеї до Него жінку, схоплену в перелюбі, і, поставивши її посередині, **4** кажуть Йому: Учителю, сю жінку схоплено в перелюбі, на самому вчинку. **5** В законі ж Мойсей нам звелів таких каменувати; Ти ж що кажеш? **6** Се ж казали, спокушуючи Його, щоб мали чим винувата Його. Ісус же, схилившись до долу, писав пальцем по землі'. **7** Як же не переставали питати Його, піднявшись рече до них: Хто з вас без гріха, нехай первий кине камінь на неї. **8** І, знов, схилившись до долу, писав по землі. **9** Вони ж, почувши й докорені совістю,

вийшли один за одним, почавши від старших та аж до останніх; і воетавсь один Ісус та жінка, стоячи посередині. **10** Піднявши ся ж Ісус і нікого не бачивши, тільки жінку, рече їй: Жінко, де ж ті винувателі твої? ніхто тебе не осудив? **11** Вона ж каже: Ніхто, Господи. Рече ж їй Ісус: І я тебе не суджу: йди, і більш не гріши. **12** Знов же промовляв їм Ісус, глаголючи: Я світло світу. Хто йде слідом за мною, не ходити ме в темряві, а мати ме світло життя. **13** Казали тоді Йому Фарисеї: Ти про себе свідкуєш; свідчення Твоє неправдиве. **14** Озвавсь Ісус і рече їм: Хоч я свідкую про себе, правдиве свідчення моє; бо я знаю, звідкіля а прийшов, і куди йду. **15** Ви по тілу судите; я не суджу нікого. **16** Коли яс я суджу, суд мій правдивий; бо я не один, а я й.пославший мене Отець. **17** І в законі ж вашому написано, що двох людей свідчення правдиве. **18** Я свідкую про себе, й свідкує про мене пославший мене Отець. **19** Казали тоді Йому: Де Отець Твій? Відказав Ісус: Ні мене не знаєте, ні Отця мого. Коли б мене знали, й Отця мого знали б. **20** Такі слова промовив Ісус у скарбниці, навчаючи в церкві; і ніхто не хапав Його; бо ще не прийшла година Його. **21** Рече їм тоді знов Ісус: Я йду, й шукати мете мене, і в гріхах ваших **22** Сказали тоді Жиди: Чи не вбє Він себе, що каже: Куди я йду, ви не можете йти? **23** І рече їм: Ви од нижнього, я од вишнього; ви од світу сього, я не од світу сього. **24** Тим я сказав вам, що повмираєте в гріхах ваших: коли бо не увіруєте, що се я, повмираєте в гріхах ваших. **25** Казали тоді Йому: Хто Ти еси? І рече їм Ісус: Той, що з почину, яв і глаголю вам. **26** Багато маю про вас глаголати й судити; тільки ж Пославший мене правдивий; і я, що чув від Него, се глаголю в світі. **27** Не розуміли, що про Отця їм глаголе. **28** Рече ж їм Ісус: Як. знесете вгору Сина чоловічого, тоді зрозумієте, що се я, і що від себе не роблю нічого; тільки, як навчив мене Отець мій, таке глаголю. **29** І Пославший мене - зо мною; не зоставив мене одного Отець; бо я робото всякого часу, що подобавть ся Йому. **30** Як се Він промовляв, многі увірували в Него. **31** Рече тоді Ісус до Жидів, що увірували Йому: Коли пробувати мете у слові моєму, справді ви

ученики мої будете, **32** і зрозумієте правду, й правда визволить вас. **33** Відказали Йому: Ми насінне Авраамове, й ні в кого не були в неволі ніколи. Як же Ти говориш, що вільні будете? **34** Відказав їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Що всякий, хто робить гріх, невільник гріха. **35** Невільник же не пробував в дому до віку, Син пробував до віку. **36** Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете. **37** Знаю, що ви насіннв Авраамове; та шукаєте вбити мене, бо слово моє не містить ся в вас. **38** Я, що видів ув Отця мого, глаголю; а ви, що виділи в отця вашого, робите. **39** Озвались вони й казали Йому: Отець наш Авраам. Рече їм Ісус: Коли б ви діти Авраамові були, діла Авраамові робили б. **40** Тепер же шукаєте вбити мене, чоловіка, що вам правду глаголав, котру чув я від Бога. Сього Авраам не робив. **41** Ви робите діла отця вашого. Казали тоді Йому: Ми не з перелюбу родились: одного Отця маємо, Бога. **42** Рече ж їм Ісус: Коли б Бог отець ваш був, любили б ви мене; бо я від Бога вийшов і приходжу, бо не від себе прийшов я, а Він мене післав. **43** Чом бесіди моєї не розумієте? Бо не можете слухати слова мого. **44** Ви від отця диявола, й хотіння отця вашого диявола хочете робити. Той був душогубцем з почину; й в правді не встояв; бо нема правди в йому. Коли говорить брехню, із свого говорить; бо він брехун і отець її. **45** А що я правду глаголю, не віруєте мені. **46** Хто з вас докорить мені за гріх? Коли ас правду глаголю, чому ви не віруєте мені? **47** Хто від Бога, слова Божі слу. хав. Тому ви не слухаєте, що ви ве від Бога. **48** Озвались тоді Жиди, й казали Йому: Чи недобре ми кажемо, що Самарянин еси Ти, і біса маєш? **49** Відказав Ісус: Я біса не маю, а шаную Отця мого; ви ж не шануєте мене. **50** Я ж не шукаю моєї слави; єсть, хто шукає й судить. **51** Істино, істино глаголю вам: Коли хто слово моє хоронити ме, смерти не побачить по вік. **52** Сказали тоді Йому Жиди: Тепер ми знаємо, що Ти біса маєш. Авраам умер і пророки, а Ти кажеш: Коли хто слово моє хоронити ме, не вкусить смерти по вік. **53** Хиба Ти більший еси, ніж отець наш Авраам, що вмер? І пророки повмирили. Ким Ти себе робиш ? **54** Відказав Ісус: Коди я прославляю себе,

слава моя ніщо. Єсть Отець мій, що прославляє мене, про котрого ви кажете, що Він Бог ваш. **55** не пізнали Його; я ж знаю Його. А коли я скажу, що не знаю Його, буду подобний вам ложник. Ні, знаю Його, й слово Його хороню. **56** Авраам, отець ваш, рад був видіти день мій; та він увидів, і зрадів. **57** Казали тоді Жиди до Него: Не маєш пятидесяти років ще, і Авраама видів єси? **58** Рече їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Перш ніж Авраамові бути, я був. **59** Брали тоді камінне, щоб кидати на Него; Ісус же сховав ся, і вийшов з церкви, пройшовши посеред них, і дійшов так мимо.

9

1 І, йдучи мимо, побачив чоловіка, сліпого зроду. **2** І спитали в Него ученики Його, говорячи: Рави, хто згрішив: він, чи родителі його, що сліпим родив ся. **3** Відказав Ісус: Ні він не згрішив, ні родителі його, тільки щоб явилися діла Божі на йому. **4** Мені треба робити діла Пославшого мене, поки дня: прийде ніч; тоді ніхто не зможе робити. **5** Доки я в світі, я світло світові. **6** Се промовивши, плюнув на землю, і зробив грязиво з слини, та й помазав грязивом очі еліпому, **7** і рече йому: Іди, вмий ся в купелі Силоамській (що перекладом: Посланий). Пійшов же і вмивсь, та й прийшов видючий. **8** Сусіди ж, що виділи його перше, що був сліпий, казали: Чи се не той, що сидів та просив? **9** Інші казали: Що се той; а другі: Що схожий на него. Він же каже: Що се я. **10** Сказали тоді йому: Як відкрились твої очі? **11** Відказав він, і каже: Чоловік, званий Ісус, зробив грязиво, й помазав мої очі, і рече мені: Іди до Силоамської купелі та вмий ся. Пійшовши ж і вмившись, прозрів я. **12** Сказали тоді йому: Де Він? Каже: Не знаю. **13** Приводять його до Фарисеїв, колись сліпого. **14** Була ж субота, як грязиво зробив Ісус, і відкрив його очі. **15** Знов же питали його Фарисеї, як прозрів. Він же казав їм: Грязиво положив на очі мої, а я вмивсь, та й бачу. **16** Казали тоді деякі з Фарисеїв: Сей чоловік не від Бога, бо суботи не хоронить. Інші казали: Яв може чоловік грішний такі ознаки робити? І була

незгода між ними. **17** Кажуть еліпому знов: Ти що кажеш про Него, що відкрив твої очі? Він же сказав: Що Він пророк. **18** Не увірували ж Жиди про него, що сліпим був і прозрів, аж доки покликали родителів самого прозрівшого. **19** І питали їх, кажучи: Чи се син ваш, про котрого ви кажете, що сліпим родив ся? як же тепер бачить? **20** Відказали їм родителі його, й казали: Знаємо, що син наш, і що сліпим родив ся; **21** як же тепер бачить, не знаємо; або хто відкрив його очі, ми не знаємо. Він зріст має, його спитайте; сам про себе нехай говорить. **22** Се казали родителі його, бо боялись Жидів; уже бо постановили Жиди, щоб, коли хто Його визнає Христом, того вилучити із школи. **23** Тим родителі його казали: Що зріст має, його питайте. **24** Покликали тоді вдруге чоловіка, що був сліпим, і казали йому: Дай славу Богу; ми знаємо, що чоловік сей грішний. **25** Озвав ся ж той, і сказав: Чи грішний, не знаю; одно знаю, що, сліпим буди, тепер бачу. **26** Казали ж йому знов: Що зробив тобі? як одкрив очі твої? **27** Відказав їм: Я сказав вам уже, й ви чули. Чого знов хочете чути? Хиба й ви хочете Його учениками бути? **28** Налаяли його тоді, і казали: Ти ученик Його, ми ж Мойсейові ученики. **29** Ми знаємо, що Мойсейові глаголав Бог; Сього ж не знаємо, звідкіля Він. **30** Озвавсь чоловік, і каже їм: Тим воно й дивно, що ви не знаєте, звідкіля Він, а відкрив очі мої. **31** Ми ж знаємо, що грішників Бог не слухав; хто ж побожний та волю Його чинить, того слухав. **32** Од віку не чувано, щоб одкрив хто очі зроду сліпому. **33** Коли б Сей не був від Бога, не міг би робити нічого. **34** Озвались і казали йому: У гріхах ти родивсь увесь, і ти навчаєш нас? Та й вигнали його геть. **35** Почув Ісус, що вигнали його геть, і, знайшовши його, сказав йому: Ти віруєш у Сина Божого? **36** Озвав ся той, і сказав: Хто Він, Господи, щоб увірував я в Него? **37** Рече ж йому Ісус: І видів єси Його, й хто говорить з тобою, се Він. **38** Він же каже: Вірую, Господи, та й поклонивсь Йому. **39** І рече Ісус: На суд я в світ сей прийшов, щоб которі не бачать, почали бачити, й щоб которі бачать, сліпими робились. **40** І почули се деякі з

Фарисеїв, що були з Ним, і казали Йому: То й ми сліпі? **41** Рече їм Ісус: Коли б сліпі були, не мали б гріха; тепер же кажете: Що бачимо; тим гріх ваш остаєть ся.

10

1 Істино, істино глаголю вам: Хто не ввійде дверима в кошару, а перелазить де инде, той злодій і розбійник. **2** Хто ж увійде дверима, той пастир вівцям. **3** Тому воротар одчиняв, і вівці голосу його слухають, і свої вівці кличе по імени, і виводить їх. **4** Яв вижене вівці свої, йде поперед них, а вівці йдуть слідом за ним, бо знають голос його. **5** За чужим же не пійдуть, а втікати муть од него, бо не знають голосу чужих. **6** Сю приповідь сказав їм Ісус, вони ж не зрозуміли, що се було, про що глаголав їм. **7** Тоді знов рече їм Ісус: Істино, істино глаголю вам: Що я двері вівцям. **8** Всі, скільки прийшло їх перше мене, злодії і розбійники; тільки ж не послухали їх вівці. **9** Я - двері: мною коли хто ввійде, спасеть ся, і входить мене, й виходить мене, і знайде пашу. **10** Злодій не приходить, як тільки щоб украсти, і вбити, й погубити. Я прийшов, щоб житте мали, й надто мали. **11** Я пастир добрий: пастир добрий душу свою кладе за вівці. **12** Наймит же й хто не пастир, що не його вівці, бачить вовка йдучого, та й кидав вівці, та й утікав; а вовк хапа їх, і розсипав вівці. **13** Наймит же втікав, бо він наймит, і не журить ся про вівці. **14** Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. **15** Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці. **16** І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир. **17** За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. **18** Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого. **19** Постала тоді знов незгода між Жидами за слова сї. **20** Казали ж многі з них: Біса має і божеволіє; чого ви Його слухаєте? **21** Інші казали: Се слова не біснுவатого. Хиба біс може сліпим очі відкривати? **22** Були ж

поновини в Єрусалимі, і зима була. **23** І ходив Ісус до церкви у Соломоновім ходнику. **24** Обступили тоді Його Жиди, й казали Йому: Доки нас морочити меш? Коли Ти Христос, скажи нам явно. **25** Відказав їм Ісус: Я казав вам, та й не віруєте. Діла, що я роблю в ім'я Отця мого, сї свідкують про мене. **26** Та ви не віруєте, бо ви не з овець моїх, як я казав вам. **27** Вівці мої голосу мого слухають, і я знаю їх, і вони йдуть слідом за мною. **28** І я житте вічне даю їм; і не погинуть до віку, й не вихопить їх ніхто з рук моїх. **29** Отець мій, що дав мені, більший усіх, і ніхто не здоліє вихопити їх із рук Отця мого. **30** Я і Отець одно. **31** Брали тоді знов камінне Жиди, щоб каменувати Його. **32** Озвавсь до них Ісус: Багато добрих діл явив я від Отця мого. За которе з тих діл каменуєте мене? **33** Відказали йому Жиди, говорячи: За добре діло не каменуємо Тебе, а за хулу, і що Ти, чоловіком будши, робиш себе Богом. **34** Озвавсь до них Ісус: Хиба не написано в законі вашому: Я сказав, ви боги? **35** Коли тих назвав богами, до кого слово Боже було, та й не може полапатись писаннє, **36** то як же про Того, кого Отець осьвятив і післав у свїт, ви кажете: Що хулищ, бо сказав: Я Син Божий? **37** Коли я не роблю діл Отця мого, не йміть віри мені. **38** Коли ж роблю, а ви мені не віруєте, то ділам віруйте, щоб ви знали й вірували, що в мені Отець, і я в Йому. **39** Шукали тоді знов Його схопити, та вхиливсь од рук їх, **40** та й пійшов ізнов на той бік у те місце, де Йоан перше хрестив, та й пробував там. **41** І многі приходили до Него, й казали: Що Йоан ніякої ознаки не зробив, усе ж, що Йоан казав про сього чоловіка, правда була. **42** І увірували там многі в Него.

11

1 Був же один, що нездужав Лазар з села Марії та Марти, сестри її. **2** Була ж се Марія, що намастила Господа миром і обтерла ноги Його волоссєм своїм, котрої брат Лазар нездужав. **3** Післали тоді сестри до Него, кажучи: Господи, ось той, що Ти любиш, нездужає. **4** Почувши Ісус, рече: Ся болість не на смерть, а про славу Божу,

щоб прославивсь Син Божий через неї. **5** Любив же Ісус Марту, й сестру її, і Лазаря. **6** Як же почув, що нездужав, тоді зоставсь у тому місці, де був, ще два дні. **7** Після того ж рече ученикам: Ходім знов у Юдею. **8** Кажуть Йому ученики: Рави, тепер шукали Тебе Жиди каменувати, й знов ійдеш туди! **9** Відказав Ісус: Хиба не дванайцять годин у дні? Коли хто ходить удень, не спотикаєть ся, бо сьвітло сьвіта сього бачить. **10** Коли ж хто ходить поночі, спотикаєть ся, бо нема сьвітла в йому. **11** Се промовив, і після того рече їм: Лазар, друг наш, заснув; та я пійду, щоб розбудити його. **12** Казали тоді ученики Його: Господи, коли заснув, то й одужав. **13** Говорив же Ісус про смерть його; вони ж думали, що про спочинок сонний каже. **14** Тоді ж рече їм Ісус явно: Лазар умер. **15** І я радуюсь задля вас, що не був там, щоб ви увірували. Та ходімо до него. **16** Рече тоді Тома, на прізвище Близняк, товаришам ученикам: Ходімо й ми, щоб умерти з Ним. **17** Прийшовши тоді Ісус, застав його, що він чотирі дні вже у гробі. **18** Була ж Витания поблизу Єрусалиму, гоней на пятьдеєять. **19** І багато Жидів поприходило до Марти та Марії, щоб розважати їх по братові їх. **20** Марта ж, як почула, що Ісус прийшов, вибігла назустріч Йому; Марія ж сиділа в хаті. **21** Каже тоді Марта до Ісуса: Господи, коли б був еєи тут, брат мій не вмер би. **22** Тільки ж і тепер знаю, що, чоґо попросиш у Бога, дась Тобі Бог. **23** Рече їй Ісус: Воскресне брат твій. **24** Каже Марта до Него: Я знаю, що воскресне у воскресенню останнього дня. **25** Рече їй Ісус: Я воскресенне і життє. Хто вірує в мене, коли й умре, жити ме. **26** всякий, хто живе й вірує в мене, не вмере по вік. Чи віруєш сьому? **27** Каже йому: Так, Господи, я увірувала, що Ти єси Христос, Син Божий, грядущий на сьвіт. **28** І, се промовивши, пійшла та й покликкала Марію, сестру свою, нишком, кажучи: Учитель прийшов, і кличе тебе. **29** Вона ж, як почула, встає хутко, і йде до Него. **30** Ще ж не прийшов у село Ісус, а був на місці, де зустріла Його Марта. **31** Тоді Жиди, що були з нею в хаті та розважали її, побачивши Марію, що хутко встала та вийшла, пійшли за нею,

кажучи: Що йде до гробу, щоб плакати там. **32** Марія ж, як прийшла, де був Ісус, й побачила Його, то впала в ноги Йому, кажучи до Него: Господи, коли б був єси тут, не вмер би брат мій. **33** Ісус же, як побачив її, що плаче, і прийшовших з нею Жидів, що плачуть, засмутив ся духом, і зворушив ся, **34** і рече: Де положили його? Кажуть Йому: Господи, йди та подивись. **35** І заплакав Ісус, **36** Казали тоді Жиди: Ось як Він любив його! **37** Деякі ж з них казали: Чи не міг Сей, що відкрив очі сліпому, зробити, щоб і він не вмер? **38** Тоді Ісус, зітхнувши знов у собі, пійшов до гробу. Була ж печера, й камінь лежав на ній. **39** Рече Ісус: Зніміть каменя. Каже Йому сестра умершого Марта: Господи, уже смердить; чотири бо дні йому. **40** Рече їй Ісус: Чи не казав я тобі, що, коли вірувати меш, побачиш славу Божу? **41** Зняли тоді каменя, де положено мерця. Ісус же звів очі вгору, і рече: Отче, дякую Тобі, що почув єси мене. **42** Я ж знав, що всякого часу мене чуєш, тільки задля народу, що навколо стоїть, сказав, щоб увірували, що Ти мене післав. **43** се промовивши, покликнув голосом великим: Лазаре, вийди! **44** І вийшов мрець з завязаними в полотно ногами й руками, й лице його хусткою було завязане. Рече їм Ісус: Розв'яжіть його й пустіть, нехай іде. **45** Тоді многі з Жидів, що поприходили до Марії, і виділи, що зробив Ісус, увірували в Него. **46** Деякі ж з них пійшли до Фарисеїв, та й сказали їм, що зробив Ісус. **47** Зібрали тоді архиереї та Фарисеї раду, і казали: Що нам чинити? бо сей чоловік багато робить ознак. **48** Коли оставимо Його так, усі увіруютьв Него; й прийдуть Римляне, та й заберуть у нас і місце і нарід. **49** Один же з них, Каяфа, бувши архиереєм року того, каже їм: Ви не знаєте нічого, **50** і не думаєте, що лучче нам, щоб один чоловік умер за людей, а не ввесь народ загинув. **51** Се ж не від себе промовив, а, бувши архиереєм того року, пророкував, що має Ісус умерти за людей, **52** і не тільки за людей, а щоб і діти Божі розсипані зібрати в одно. **53** З того ж дня нарадились, щоб убити Його. **54** Ісус же більш не ходив явно по Юдеї, а пійшов звідтіля в землю близько пустищ, у город

званий Єфрем, і там пробував із учениками своїми. **55** Була ж близько пасха Жидівська; і йшло багато в Єрусалим із сіл перед пасхою, щоб очищати себе. **56** Шукали тоді Ісуса, й говорили між собою, стоячи в церкві: Як вам здаєть ся? чи не прийде на сьвято? **57** Дали ж і архиереї і Фарисеї наказ, щоб, як хто знати ме, де Він, то щоб схопити Його.

12

1 Тоді Ісус, шостого дня перед пасхою, прийшов у Витанию, де був Лазар, що був умер, котрого воскресив із мертвих. **2** Зробили тоді Йому вечерю там, і Марта послугувала. Лазар же був один із тих, що сиділи за столом. **3** Марія ж, узявши литру мира нардового, правдивого, предорогого, намастила ноги Ісусу, та й обтерла волоссєм своїм ноги Його; господа ж повна була духу від мира. **4** Каже тоді один з учеників Його, Юда Симонів Іскаріоцький, що мав Його зрадити. **5** Чому мира сього не продано за триста денаріїв та не роздано вбогим? **6** Сказав же се не того, що про вбогих дбав, а що злодій був, і скриньку мав, і, що вкидано, носив. **7** Рече тоді Ісус: Остав її; на день похорону мого приховала се. **8** Вбогих бо маєте всякого часу з собою, мене ж не всякого часу маєте. **9** Довідалось же багато народу з Жидів, що Він там, і поприходили не задля Ісуса одного, а щоб і Лазаря побачити, котрого воскресив із мертвих. **10** Нарадили ся ж архиереї, щоб і Лазаря вбити; **11** бо многі через него приходили від Жидів, та й увірували в Ісуса. **12** Назавтра багато народу, поприходивши на сьвято, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, **13** побрали вітте пальмове, та й вийшли назустріч Йому, покликуючи: Осанна! благословен грядущий в імя Господнє, Цар Ізраїлів! **14** Знайшовши ж Ісус ося, сїв на него, як написано: **15** Не лякайсь, дочко Сионська! ось твій Цар іде, сидячи на молодому ослі. **16** Сього ж не зрозуміли ученики Його спершу; тільки, як прославивсь Ісус, тоді згадали, що се про Него писано, й що се зробили Йому. **17** Сьвідкував же народ, що був із Ним, як Лазаря

викликав із гробу й воскресив Його з мертвих. **18** Тим і зустрів Його народ, бо чув, що Він зробив сю ознаку. **19** Фарисеї ж казали між собою: Бачите, що не вдієте нічого? ось увесь сьвіт за Ним пійшов! **20** Були ж деякі Геленяне між тими, що поприходили, щоб поклонитись у сьвято. **21** Сї ж приступили до Филипа, що був з Витсаїди Галилейської, кажучи : Добродію, хочемо Ісуса видіти. **22** Приходить Филип і каже Андреєві, а знов Андрей та Филип кажуть Ісусові. **23** Ісус же відказав їм, говорячи: Прийшла година, щоб прославив ся Син чоловічий. **24** Істино, істино глаголю вам: Коли зерно пшеничне, впавши на землю, не вмере, то одно зостаєть ся; коли ж умре, то багато овоццу приносить. **25** Хто любить душу свою, погубить її; а хто ненавидить душу свою в сьвітї сьому, на вічне життє збереже її. **26** Коли мені служить хто, нехай іде слідом за мною; і де я, там і слуга мій буде. І коли хто мені служить, пошанує його Отець. **27** Тепер же душа моя стрівожилась, і що мені казати? Отче, спаси мене від години сієї; тільки ж для сього прийшов я на годину сю. **28** Отче, прослав імя Твоє! Зійшов тоді голос із неба: І прославив, і знов прославлю. **29** Народ же, що стояв і чув, казав, що грім загремів. Інші казали: Ангел Йому говорив. **30** Озвавсь Ісус і рече: Сей голос роздавсь не ради мене, а ради вас. **31** Тепер суд сьвіту сьому: тепер князь сьвіту сього проженеть ся геть. **32** І я, як буду піднятий від землі, всіх притягну до себе. **33** Се ж глаголав, означуючи, якою смертю має вмерти. **34** Озвавсь до Него народ: Ми чули з закону, що Христос пробу ває по вік: як же Ти кажеш, що треба угору піднятись Синові чоловічому? Хто се Син чоловічий ? **35** Рече ж їм Ісус: Ще малий час сьвітло з вами. Ходіть, доки сьвітло маєте, щоб темрява вас не захопила; а хто ходить у темряві, не знає, куди йде. **36** Доки сьвігло маєте, віруйте в сьвітло, щоб синами сьвітла стали ся. Се промовив Ісус, і пійшовши, заховавсь од них. **37** Хоч стільки ознак зробив перед ними, не увірували в Него, **38** щоб слово Ісаї пророка справдилось, котрий промовив: Господи, хто вірував тому, що чув од нас? і рамя Господнє кому відкрилось? **39**

Тим не змогли вірувати, що знов глаголе Ісаїя: **40** Засліпив очі їх і закаменив серце їх, щоб не бачили очима, ні розуміли серцем, і не обернулись, і я не сцілив їх. **41** Се промовив Ісаїя, як видів славу Його й глаголав про Него. **42** Однак ж з князів многі увірували в Него, та задля Фарисеїв не визнавали, щоб не вилучено їх із школи. **43** Любили бо славу чоловічу більш, ніж славу Божу. **44** Ісус же покликнув, і рече: Хто вірує в мене, не в мене вірує, а в Пославшого мене. **45** І хто видить мене, видить Пославшого мене. **46** Я сьвітлом у сьвіт прийшов, щоб усякий, хто вірує в мене, в темряві не пробував. **47** І коли хто слухав слова мої, та й не вірує, я не суджу його; бо я прийшов, не щоб судити сьвіт, а щоб спасти сьвіт. **48** Хто цураєть ся мене, й не приймає словес моїх, має собі суддю: слово, що я глаголав, воно судити ме його останнього дня. **49** Бо я не від себе глаголав, а пославший мене Отець, Він мені заповідь дав, що промовляти і що глаголати. **50** І я знаю, що Його заповідь життє вічне. Що ж промовляю я, яко ж глаголав мені Отець, так промовляю.

13

1 Перед сьвятом же пасхи, знаючи Ісус, що прийшла Його година, щоб зійти з сьвіту сього до Отця, - любивши своїх, що були в сьвіті, до кінця любив їх. **2** І по вечері, як диявол уже вкинув у серце Юди Симонового Іскаріоцького, щоб Його зрадив, **3** знаючи Ісус, що все дав Йому Отець у руки, й що від Бога вийшов, і до Бога йде, **4** устає зза вечері і скидає одежу; і, взявши рушник, підперезавсь. **5** Після того налив води в умивальницю, та й почав обмивати ноги ученикам та обтирати рушником, котрим був підперезаний. **6** Приводить же до Симона Петра, й каже Йому той: Господи, Ти обмиваєш ноги мої? **7** Відказав Ісус, і рече Йому: Що я роблю, ти не знаєш тепер, зрозумієш же опісля. **8** Каже Йому Петр: Не мити меш ніг моїх до віку. Відказав йому Ісус: Як не обмию тебе, не мати меш части зо мною. **9** Каже Йому Симон Петр: Господи, не тільки ноги мої, та й

руки й голову. **10** Рече йому Ісус: Обмитому не треба, як тільки ноги мити, а чистий увесь. І ви чисті, та не всі. **11** Знав бо зрадника свого; тим і сказав: Не всі ви чисті. **12** Як же пообмивав ноги їх і взяв одежу свою, сівши знов, рече їм: Чи знаєте, що зробив я вам? **13** Ви звете мене Учителем і Господем, і добре кажете, се бо я. **14** Коли ж я помив вам ноги, Господь і Учитель, то й ви повинні один одному обмивати ноги. **15** Приклад бо дав вам, і як я зробив вам, і ви робіть. **16** Істино, істино глаголю вам: Не єсть слуга більший пана свого, ані посланець більший пославшого його. **17** Коли се знаєте, то блаженні ви, воли робити мете се. **18** Не про всіх вас глаголю: я знаю кого вибрав; та щоб писанне справдилось: Хто їсть зо мною хліб, підняв на мене п'яту свою. **19** Від нині глаголю вам, перше ніж стало ся, щоб, як станеть ся, увірували, що се я, **20** Істино, істино глаголю вам: Хто приймає, коли я кого пішлю, мене приймає; а хто мене приймає, приймає Пославшого мене. **21** Се промовивши Ісус, зворушив ся духом, і свідкував і рече: Істино, істино глаголю вам, що один із вас ізрадить мене. **22** Ззирались тоді між собою ученики, сумніваючись, про кого Він говорить. **23** Був же за столом один із учеників Його на лоні Ісусовім, котрого любив Ісус. **24** Сьому кивнув Симон Петр, щоб спитав, хто б се був, про кого говорить. **25** Пригорнувшись той до грудей Ісусових, каже Йому: Господи, хто се? **26** Відказав Ісус: Той, кому я, умочивши кусок, подам. І, вмочивши кусок, дав Юді Симонову Іскаріоцькому. **27** А за куском увійшов тоді в него сатана. Рече ж йому Ісус: Що робиш, роби швидко. **28** Сього не зрозумів ніхто, що сиділи за столом, проти чого сказав йому. **29** Деякі бо думали, - яко ж бо скриньку мав Юда, - що каже йому Ісус: купи, що треба нам про сьвято; або, щоб що дав убогим. **30** Узявши ж він кусок, зараз вийшов; була ж ніч. **31** Як же вийшов, рече Ісус: Тепер прославив ся Син чоловічий, й Бог прославив ся в Йому. **32** Коли Бог прославив ся в Йому, то Бог прославить і Його в собі, і скоро прославить Його. **33** Дітки! ще короткий час я з вами. Шукати мете мене, і яко ж казав я Жидам:

Що, куди йду я, ви не можете йти, і вам глаголю тепер. **34** Заповідь нову даю вам: щоб любили один одного. Як я любив вас, щоб і ви любили один одного. **35** По сьому знати муть усі, що ви мої ученики, коли любов мати мете один до одного. **36** Рече Йому Симон Петр: Господи, куди йдеш? Відказав йому Ісус: Куди йду, не можеш тепер за мною йти; опісля ж пійдеш за мною. **37** Каже Йому Петр: Господи, чому не можу за Тобою йти тепер? Душу мою за Тебе положу. **38** Відказав йому Ісус: Душу твою за мене положиш? Истино, истино глаголю тобі: не запіє півень, доки мене відречеш ся тричі.

14

1 Нехай не трівожить ся серце ваше. Віруйте в Бога і в мене віруйте. **2** В дому Отця мого осель багато. Коли б ні, сказав би вам: Ійду наготовити місце вам. **3** І, як пійду та наготовлю вам місце, знов прийду й прийму вас до себе, щоб де я, і ви були. **4** А куди я йду, знаєте, й дорогу знаєте. **5** Каже Йому Тома: Господи, не знаємо, куди йдеш; і як можемо дорогу знати? **6** Рече йому Ісус: Я дорога й правда, й життє: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною. **7** Коли б зняли мене, й Отця мого знали б; і від нині знаєте Його, й виділи Його. **8** Каже Йому Филип: Господи, покажи нам Отця, то й буде з нас. **9** Рече йому Ісус: Стілький час я з вами, й не пізнав єси мене, Филипе? Хто видів мене, видів Отця; як же ти кажеш: Покажи нам Отця? **10** Хиба не ймеш віри, що я в Отці і Отець у мені? Слова, що я промовляю вам, від себе не промовляю; Отець же, що в мені пробуває, Той робить діла. **11** Віруйте мені, що я в Отці і Отець у мені; коли ж ні, задля діл самих віруйте мені. **12** Истино, истино глаголю вам: Хто вірує в мене, діла, що я роблю, і він робити ме: й більше сього робити ме; бо я до Отця мого йду. **13** І чого просити мете в імя моє, те зроблю, щоб прославивсь Отець у Сині. **14** Коли чого просити мете в імя моє, я зроблю. **15** Коли любите мене, хороніть заповіді мої. **16** І я вблагаю Отця, і дасть вам іншого

утішителя, щоб пробував з вами по вік, **17** Духа правди, котрого сьвіт не може прийняти; бо не видить Його, ані знає Його; ви ж знаєте Його, бо з вами пробуває і в вас буде. **18** Не zostавлю вас сиротами: прийду до вас. **19** Ще трохи, й сьвіт мене більш не видіти ме; ви ж будете видіти мене, бо я живу, й ви жити мете. **20** Того дня знати мете, що я в Отці моїм, і ви в мені, а я в вас. **21** Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я любити му його, і обявлюсь йому. **22** Каже Йому Юда, не Іскаріоцький: Господи, що воно єсть, що маєш нам обявитись, а не сьвітові? **23** Відказав Ісус і рече йому: Коли хто любить мене, слово моє хоронити ме, і Отець мій любити ме його, і до него прийдемо, і оселю в него зробимо. **24** Хто не любить мене, словес моїх не хоронить; а слово, що ви чуєте, не моє, а пославшого мене Отця. **25** Се я глаголав вам, у вас пробуваючи. **26** Утішитель же, Дух сьвятий, котрого пішле Отець в ім'я моє, Той научить вас усього, й пригадав вам усе, що я глаголав вам. **27** Упокій оставляю вам, мій упокій даю вам; не, яко ж сьвіт дає, я даю вам. Нехай не трівожить ся серце ваше, ані лякаєть ся. **28** Ви чули, що я глаголав вам: Ійду, й прийду до вас. Коли б любили мене, зраділи б, що я сказав: Ійду до Отця; бо Отець мій більший мене. **29** І оце глаголав вам, перш ніж тому стати ся, щоб, як станеть ся, увірували. **30** Вже більш не говорити му багато з вами, йде бо князь сьвіта сього, й у мені не має нічого. **31** Та, щоб знав сьвіт, що я люблю Отця, і, яко ж заповідав мені Отець, так чиню. Уставайте, ходімо з відсіля.

15

1 Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар. **2** Кожну вітку в мене, що не родить овощу, відтинає її, а кожну, що родить овощ, обчищує її, щоб більш овощу родила. **3** Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам. **4** Пробуйте в мені, і я в вас. Яко ж вітка не може овощу родити від себе, коли не пробувати ме на виноградині, так ані

ви, коли в мені не будете пробувати. **5** Я виноградина, ви вітте. Хто пробував в мені, а я в йому, той приносить багато овочу; бо без мене не можете робити нічого. **6** Коли хто не пробував в мені, буде викинутий геть, як вітка, і всохне, й зберуть їх, та й кинуть в огонь, і згорять. **7** Коли пробувати мете в мені, а слова мої пробувати муть в вас, то, чого схочете, просити мете, і станеть ся. **8** У сьому прославив ся Отець мій, щоб овочу багато давали ви, й були моїми учениками. **9** Яко ж полюбив мене Отець, і я полюбив вас; пробуйте в любові моїй. **10** Коли заповіді мої хоронити мете, пробувати мете в любові моїй; я хоронив заповіді Отця мого, й пробую в любові Його. **11** Се глаголю вам, щоб радощі мої пробували в вас, і щоб радощі ваші сповнились. **12** Се заповідь моя: Щоб любили один одного, як я полюбив вас. **13** Більшої сієї любови ніхто не має, як щоб хто душу свою положив за другів своїх. **14** Ви други мої, коли робити все, що я заповідаю вам. **15** Вже більш вас не зву слугами, бо слуга не знає, що робить пан його; вас же назвав я друзями, бо все, що чув я від Отця мого, обявив вам. **16** Не ви мене вибрали, а я вибрав вас, та й настановив вас, щоб ви йшли і овоч приносили, і овоч ваш пробував; щоб чого просити мете в Отця імям моїм, дав вам. **17** Се заповідую вам, щоб любили один одного. **18** Коли сьвіт вас ненавидить, знайте, що мене перш вас зненавидів. **19** Коли б із сьвіта були, сьвіт своє любив би; як же ви не з сьвіта, а я вибрав вас із сьвіта, тим ненавидить вас сьвіт. **20** Згадайте слово, що я сказав вам: Не більший слуга пана свого. Коли мене гонили, і вас гонити муть. Коли моє слово хоронили, і ваше хоронити муть. **21** Та се все робити муть вам задля імя мого, бо не знають Пославшого мене. **22** Коли б я не прийшов і не глаголав їм, гріха не мали б вони; тепер же вимовки не мають вони за гріх свій. **23** Хто мене ненавидить, і Отця мого ненавидить. **24** Коли б діл не вробив я в них, яких ніхто инший не робив, гріха не мали б; тепер же виділи й зненавиділи мене і Отця мого. **25** Та щоб справдилось слово, написане в законі їх: Що зненавиділи мене дармо. **26** Як же прийде Утішитель, що я пішлю вам од Отця, Дух правди що від

Отця виходить, Той свідкувати ме про мене. **27** І ви ж свідкувати мете: бо від почину ви зо мною.

16

1 Се я глаголав вам, щоб ви не поблазнились. **2** Вилучати муть вас із шкіл; ба прийде час, що всякий, хто вбиває вас, думати ме, що службу приносить Богу **3** І се робити муть вам, бо не знали ні Отця, ні мене. **4** Та се сказав я вам, щоб, як прийде час, згадали про се, що я глаголав вам; бо з вами був. **5** Тепер же йду до Пославшого мене; й ніхто з вас не питає мене: Куди йдеш? **6** Та що се сказав я вам, смуток сповнив ваше серце. **7** Тільки ж я правду глаголю вам: лучче вам, щоб я пійшов; як бо не дійду, Утішитель не прийде до вас; як же пійду, пришлю Його до вас. **8** А Той прийшовши, докорить світові за гріх, і за правду, і за суд: **9** за гріх бо не вірують у мене; **10** за правду ж, бо я до Отця мого йду, й більш не побачите мене; **11** за суд, бо князь світа сього осуджений. **12** Ще багато маю глаголати вам, та ви не можете носити нині. **13** Як же прийде той Дух правди, то проведе вас до всякої правди; бо глаголати ме не від себе, а все, що чути ме, буде глаголати, й що настане, звістить вам. **14** Той мене прославить: бо з мого прийме і звістить вам. **15** Усе, що має Отець, - моє: тим я сказав, що з мого Він прийме, і звістить вам. **16** Трохи, і не будете видіти мене; а знов трохи, і побачите мене; бо я йду до Отця. **17** Казали тоді деякі з учеників Його між собою: Що се, що каже нам: Трохи, і не будете видіти мене, а знов трохи, і побачите мене, і: Бо я йду до Отця? **18** Казали ж: Що се, що каже: Трохи? Не знаємо, що Він каже. **19** Знав же Ісус, що хотіли Його спитати, й рече їм: Про се розпитуєтесь між собою, що я сказав: Трохи, і не будете видіти мене, а знов: трохи, і побачите мене? **20** Істино, істино глаголю вам: Що плакати й ридати будете ви, світ же веселитись; ви ж смуткувати мете, та смуток ваш на радощі обернеть ся. **21** Жінка як роджає, смуток має, бо прийшла година її; скоро ж уродить дитину, вже не памятає муки з радощів, що

народив ся чоловік на сьвіт. **22** І ви оце тепер смуток маєте; знов же побачу вас, і звеселить ся серце ваше, і радощів ваших піхта не візьме од вас. **23** І того дня в мене не питати мете. Істино, істино глаголю вам: Що чого ні попросите в Отця імям моїм, дасть вам. **24** Досі не просили ви нічого в імя моє. Просіть, то й приймете, щоб радість ваша була певна. **25** Оце приповістями глаголав вам; та прийде час, що більше вже приповістями не глаголати му вам, а явно про Отця звіщу вам. **26** Того дня просити мете в імя моє, і не глаголю вам, що я просити му Отця за вас. **27** Сам бо Отець любить вас; бо ви мене полюбили, й увірували, що я від Бога вийшов. **28** Я вийшов од Отця, і прийшов на сьвіт. Знов оставляю сьвіт і йду до Отця. **29** Кажуть Йому ученики Його: Оттепер явно глаголеш, і приповісти ніякої не кажеш. **30** Тепер знаємо, що знавш усе, і не треба, щоб хто питав Тебе. По сьому віруємо, що від Бога вийшов єси. **31** Відказав їм Ісус: Тепер віруєте? **32** Ось прийде час, і нині прийшов, щоб ви розсипались кожен у свій бік, а мене самого залишили; та я не сам, бо Отець зо мною. **33** Се глаголав я вам, щоб у мені впокій мали. У сьвіті горе мати мете, тільки ж бодріть ся: я побідив сьвіт.

17

1 Се глаголав Ісус, і вняв очі свої на небо, й рече: Отче! прийшла година; прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе. **2** Яко ж дав єси Йому власть над усяким тілом, щоб усім, що дав єси Йому, дав вічне життє. **3** Се ж життє вічне в тому щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа. **4** Я прославив Тебе на землі: діло кінчав я, що дав єси мені робити. **5** А тепер прослав мене Ти, Отче, у Тебе самого славою, що мав я в Тебе, і перш ніж сьвіту бути. **6** Обявив я імя Твоє людям, що дав єси мені з євіта. Твої буди вони, а Ти мені їх дав, і слово Твоє хоронили вони. **7** Тепер зрозуміли вони, що, скільки дав єси мені, все від Тебе. **8** Бо слова, що дав єси мені, дав я їм; і вони прийняли й зрозуміли

справді, що від Тебе прийшов я, і увірували, що Ти мене післав. **9** Я про них молю, не про сьвіт молю, а про тих, що дав єси мені, бо вони Твої. **10** І все моє Твоє, і Твоє моє, і я прославив ся в них. **11** І вже більш я не в сьвітї, а сі в сьвітї, і я до Тебе йду. Отче сьвятий, збережи їх в імя Твоє, тих, котрих дав єси мені, щоб були одно, яко ж ми. **12** Як був я з ними на сьвітї, я беріг їх в імя Твоє; котрих дав єси мені, стеріг я, і ніхто з них не погиб, тільки Син погибельний, щоб писанне справдилось. **13** Тепер же до Тебе йду, і се глаголю в сьвітї, щоб мали радість мою повну в собі. **14** Я дав їм слово Твоє, і сьвіт зненавидів їх, бо вони не з сьвіта, яко ж я не з сьвіта. **15** Не молю, щоб узяв їх із сьвіта, а щоб зберіг їх од зла. **16** Не з сьвіта вони, яко ж я не з сьвіта. **17** Освяти їх правдою Твоєю; слово Твоє правда. **18** Як мене післав єси в сьвіт, і я післав їх у сьвіт. **19** І за них я посьвячую себе, щоб і вони були осьвячені правдою. **20** Не про сих же тільки молю, а також і про тих, що задля слова їх увірують у мене, **21** щоб усі одно були: яко ж Ти, Отче, в мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб сьвіт увірував, що Ти мене післав єси. **22** І славу, що дав єси мені, дав я їм, щоб були одно, яко ми одно. **23** Я в них і Ти в мені, щоб були звершені в одно, і щоб зрозумів сьвіт, що Ти мене післав єси і полюбив їх, яко ж мене полюбив єси. **24** Отче, котрих дав єси мені, хочу, щоб, де я, і вони були зо мною, щоб виділи славу мою, що дав єси мені; бо полюбив єси мене перш основання сьвіта. **25** Отче праведний, і сьвіт Тебе не пізнав, я ж пізнав Тебе, і сі пізнали, що Ти мене післав. **26** І я обявпв їм імя Твоє, і обявляти му, щоб любов, якою любив єси мене, в них була, а я в них.

18

1 Се промовивши Ісус, вийшов з учениками своїми за потік Кедрон, де був сад, у котрий ввійшов Він і ученики Його. **2** Знав же й Юда, що зрадив Його, се місце, бо почасти збирались там Ісус і ученики Його. **3** Тоді Юда, взявши роту та архиерейських і Фарисейських

слуг, приходять туди з лихтарнями, та факлями [смолоскипами], та з зброєю. **4** Знаючи ж Ісус усе, що настигає на Него, вийшов і рече їм: Кого шукаєте? **5** Відказали йому: Ісуса Назорея. Рече їм Ісус: Се я. Стояв же й Юда зрадник його, з ними. **6** Як же сказав їм: Що се я, відступили вони назад, та й попадали на землю. **7** Знов же спитав їх: Кого шукаєте? Вони ж сказали: Ісуса Назорея. **8** Відказав Ісус: Сказав вам, що се я. Коли ж мене шукаєте, дайте сим відійти. **9** Щоб справдилось слово, що промовив: Що котрих дав єси мені, не вгубив я з них нікого. **10** Тоді Симон Петр, маючи меч, вийняв його, і вдарив слугу архиерейського, та й відтяв йому ухо праве. Було ж ім'я слугі Малх. **11** Рече тоді Ісус Петрови: Вкинь меч твій у похву. Чашу, що дав мені Отець, хиба не пити її? **12** Тоді рота, й тисячник, і слуги Жидівські схопили Ісуса, та й звязали його, **13** і повели його перш до Анни, був бо тестем Каяфі, що був архиереєм того року. **14** Був же Каяфа той, що порадив Жидам, що лучче нехай один чоловік умре за людей. **15** Пійшов же слідом за Ісусом Симон Петр та ще другий ученик. Той же ученик був знаний архиєреві, і прийшов з Ісусом у двір архиерейський. **16** Петр же стояв перед дверми знадвору. Вийшов тоді другий ученик, що був знаний архиєреві, і сказав дверниці, і ввела Петра. **17** Каже тоді слуга дверниця Петрови: Чи й ти єси з учеників чоловіка сього? Каже той: Ні. **18** Стояли ж раби й слуги, що розложили огонь; холодно бо було, та й грілись. Стояв з ними й Петр, і грів ся. **19** Тоді архиєрей спитав Ісуса про учеників його й про науку його. **20** Відказав йому Ісус: Я глаголав ясно світові; я завсїди учив у школі і в церкві, куди Жиди завсїди сходять ся, і потай не глаголав нічого. **21** Чого мене питаєш? Спитай тих, Що слухали, що я глаголав їм; ось вони знають, що я казав **22** Як же Він де промовив, один із слуг, стоячи тут, ударив у лице Ісуса, кажучи: Так відказуєш архиєреві? **23** Відказав йому Ісус: Коли недобре сказав я, свідкуй про недобре; коли добре, за що мене беш? **24** Післяв його Анна звязаного до Каяфи архиєрея. **25** Симон же Петр стояв та грів ся. Кажуть тоді йому: Чи й ти з його учеників?

Він же відрік ся і сказав: Ні. **26** Каже один із слуг архиерейських, свояк того, котрому відтяв Петр ухо: Чи ж не бачив я тебе в саду з Ним ? **27** Знов тоді відрік ся Петр, і зараз півень запіяв. **28** Ведуть тоді Ісуса від Каяфи у претор; був же ранок; і не ввійшли вони в претор, щоб не опоганитись та щоб їсти їм пасху. **29** Вийшов тоді Пилат до них, і каже: Яку вину приносите на чоловіка сього? **30** Озвались і казали йому: Коли б Він не був лиходій, не віддавали б ми Його тобі. **31** Каже тоді їм Пилат: Візьміть ви Його й по закону вашому осудіть Його. Сказали тоді йому Жиди: Нам не годить ся вбивати нікого. **32** Щоб Ісусове слово справдилось, що промовив, означуючи, якою смертю має вмерти. **33** Увійшов тоді знов Пилат у претор, і покликав Ісуса, і каже йому: Ти єси цар Жидівський? **34** Відказав йому Ісус: Від себе ти се говориш, чи інші тобі сказали про мене? **35** Озвавсь Пилат: Хиба я Жид? Нарід Твій і архиереї видали мені Тебе. Що зробив єси? **36** Відказав Ісус: Царство моє не од сьвіта сього. Коли б од сьвіта сього було царство моє, слуги мої воювали б, щоб не видано мене Жидам; тільки ж царство моє не звідсіля. **37** Рече тоді йому Пилат: Так Ти цар? Відказав Ісус: Ти кажеш, що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у сьвіт, щоб сьвідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу. **38** Каже йому Пилат: Що таке правда? І, се сказавши, знов вийшов до Жидів, і каже їм: Ніякої вини не знаходжу я в йому. **39** Єсть же звичай у вас, щоб одного вам відпускав я на пасху. Хочете ж, щоб випустив вам царя Жидівського. **40** Закричали тоді вони всі знов, кажучи: Не Сього, а Вараву. Був же Варава розбійник.

19

1 Тоді узяв Пилат Ісуса, та й бив його. **2** А воїни сплівши вінець із тернини, наділи на голову йому, і в одежу червону одягли його, **3** і казали: Радуй ся, царю Жидівський! і били його в лице. **4** Вийшов тоді знов Пилат, і каже їм: Ось я виводжу вам його, щоб знали, що в йому ніякої вини не знаходжу. **5** Вийшов тоді Ісус у терновім вінці і

в червоній одежі. І каже їм Пилат: Ось, чоловік! **6** Як же побачили Його архивреї та слуги, то закричали, кажучи: Розпни, розпни Його! Каже їм Пилат: Візьміть ви Його та й розпніть; я бо не знаходжу в Йому вини. **7** Відказали йому Жиди: Ми закон маємо, і по закону нашому повинен умерти, бо **8** Як же почув Пилат се слово, то ще більше злякався, **9** і ввійшов у претор знов, і каже Ісусові: Звідкіля єси Ти? Ісус же відповіді не дав йому. **10** Каже тоді Йому Пилат: До мене не говориш? Не знаєш, що власть маю розняти Тебе, і власть маю відпустити Тебе? **11** Відказав Ісус: Не мав би єси влади ніякої надо мною, коли б не було тобі дано звиш. Тим, хто видав мене тобі, більший гріх має. **12** З того часу шукав Пилат одпустити Його; Жиди ж кричали, кажучи: Коли Сього відпустиш, не єси друг Кесареві. Всякий, хто дарем себе робить, противить ся Кесареві. **13** Пилат же, почувши таке слово, вивів Ісуса, та й сів на судищі, що зване Литостротос, а по єврейски: Гавата. **14** Була ж п'ятниця перед пасхою, коло години ж шостої. І каже Жидам: Ось, Цар ваш! **15** Вони ж закричали: Візьми, візьми розпни Його! Каже їм Пилат: Царя вашого розпну? Відказали архиереї: Не маємо царя, тільки Кесаря. **16** Тоді ж видав їм Його, щоб розпяли. Узяли ж Ісуса, та й повели. **17** І, несучи хрест свій, вийшов Він на в'рочище (місце) Черепове, що зветь ся по єврейськи Голгота. **18** Там розпяли Його, а з Ним інших двох, по сей і по той бік, посередині ж Ісуса. **19** Написав же і надпись Пилат, та й виставив на хресті; було ж написано: Ісус Назорей, Цар Жидівський. **20** Сю ж надпись многі читали з Жидів; бо поблизу города було місце, де розпято Ісуса; а було написане по єврейськи, по грецьки і по римськи. **21** Казали тоді Пилатові архиєрсі Жидівські: Не пиши: Цар Жидівський, а що Він казав: Я цар Жидівський. **22** Відказав Пилат: Що написав, написав. **23** Тоді воїни, рознявши Ісуса, взяли одежу Його, й зробили з неї чотири часті, кожному воїнові часть, і хитон [намітку]; був же хитон не сшиваний, а ввесь од верху тканий. **24** Сказали тоді між собою: Не дерімо його, а киньмо жереб на него, чий буде. Щоб справдилось писаннє, що глаголе: Поділили одежу мою собі, і на мов платтв

кидали жереб. То воїни се й зробили. **25** Стояла ж коло хреста Ісусового мати Його та сестра матери Його, Марія Клеопова, та Марія Магдалина. **26** Ісус же, побачивши матір і ученика стоячого коло неї, котрого любив, рече до матери своєї: Жено, ось син твій. **27** Опісля рече ученику: Оть, мати твоя. І з тієї години узяв її ученик до себе. **28** Після сього, знаючи Ісус, що все вже звершилось, щоб справдилось писаннє, рече: Жажду. **29** Стояла ж посудина повна оцту, вони ж, напоївши губку оцтом і на тростину настромивши, піднесли Йому до уст. **30** Скушавши ж оцту Ісус, рече: Звершилось; і, схиливши голову, віддав духа. **31** Жиди ж, щоб не зоставались на хрестах тіла в суботу (був бо великий день тієї суботи), благали Пилата, щоб поперебивали їм гомілки, та й поздіймали. **32** Прийшли тоді воїни, й першому поломили ноги, й другому рознятому з Ним. **33** До Ісуса ж прийшовши, як побачили Його вже мертвого, не перебили Йому ніг; **34** а один з воїнів проколов Йому списом бік, і зараз вийшла кров і вода. **35** І той, що бачив се, засьвідкував, і правдиве сьвідченнє його; і знає він, що говорить правду, щоб ви вірували. **36** Сталось бо се, щоб писаннє справдилось: Кість Його не буде переломлена. **37** І знов инше писаннє рече: Дивити муть ся на Того, кого прокололи. **38** Після ж сього благав Пилата Йосиф з Ариматеї (бувши учеником Ісусовим, потайним же задля страху Жидівського), щоб зняти тіло Ісусове; й дозволив Пилат. Прийшов тоді і взяв тіло Ісусове. **39** Прийшов же й Никодим, що приходив перше до Ісуса в ночі, принісши змішаної смирни й алое фунтів із сотню. **40** Взяли тоді тіло Ісусове, і обгорнули полотном з пахощами, як се звичай у Жидів ховати. **41** Був же на місці, де рознято Його, сад, а в саду новий гріб, в котрому ніколи нікого не положено. **42** Там оце положили Ісуса задля пятниці Жидівської; бо поблизу був гріб.

20

1 Первого ж дня тижня приходить Марія Магдалина вранці, як ще

було темно, до гробу, і бачить, що каменя одвалено від гробу. **2** Біжить тоді, і приходять до Симона Петра та другого ученика, котрого любив Ісус, і каже їм: Узято Господа з гробу, і не знаємо, де положено Його. **3** Вийшов тоді Петр і другий ученик, і прийшли до гробу. **4** Бігли ж обидва разом, та другий ученик побіг скорішц Петра, і прийшов первий до гробу. **5** І нахилившись, бачить, що лежить полотно, та не ввійшов. **6** Приходить тоді Симон Петр слідом за ним, і ввійшов у гріб, і видить, що лежить полотно, **7** а хустка, що була на голові Його, не з полотном лежала, а осторонь звита, на одному місці. **8** Тоді ж увійшов і другий ученик, що прийшов первий до гробу, і видів, і вірував. **9** Ще бо не знали писання, що має Він з мертвих воскреснути. **10** Пійптли ж тоді ученики знов до себе. **11** Марія ж стояла перед гробом, плачучи, знадвору; як же плакала, нахилилась у гріб, **12** і видить двох ангелів у білому сидячих, один у головах, а один у ногах, де лежало тіло Ісусове. **13** І кажуть вони їй: Жено, чого плачеш? Каже їм: Бо взято Господа мого, й не знаю, де положено Його. **14** І, промовивши се, обернулась назад, і видить Ісуса стоячого, та й не знала, що се Ісус. **15** Рече їй Ісус: Жено, чого плачеш? кого шукаєш? Вона, думаючи, що се садівник, каже Йому: Добродію, коли ти виніс Його, скажи мені, де Його положив, і я Його візьму. **16** Рече їй Ісус: Марие. Обернувшись вона, каже Йому: Равуні, чи то б сказати: Учителю. **17** Рече їй Ісус: Не приторкайся до мене; ще бо не зійшов до Отця мого, а йди до братів моїх, та скажи їм: Я схожу до Отця мого й Отця вашого, й Бога мого й Бога вашого. **18** Приходить Марія Магдалина, звіщаючи ученикам, що бачила Господа, й що Він се промовив їй. **19** Як же був вечір дня того, першого на тижні, як двері були замкнені, де зібрались ученики задля страху перед Жидами, прийшов Ісус та й став посередині, і рече їм: Упокій вам. **20** І, се промовивши, показав їм свої руки, і бік свій. Зраділи тоді ученики, побачивши Господа. **21** Рече ж їм Ісус ізнов: Упокій вам. Яко ж післав мене Отець, і я посилаю вас. **22** І, се промовивши, дихнув, і рече їм: Прийміть Духа сьвятого. **23** Кому

відпустите гріхи, відпустять ся їм; кому задержите, задержить ся. **24** Тома ж, один з дванадцяти, на прізвище Близняк, не був з ними, як прийшов Ісус. **25** Сказали йому другі ученики: Ми виділи Господа. Він же сказав їм: Коли не побачу на руках Його рани од гвіздя, і не вложу руки моєї в бік Його, не пійму віри. **26** А по восьми днях знов були в середині ученики Його, й Тома з ними. Приходить Ісус, як двері були замкнені, і став посередині, і рече: Впокій вам. **27** Опісля рече до Томи: Подай палець твій сюди, й подивись на руки мої, і подай руку твою, і вложи в бік мій, та й не будь невірний, а вірний. **28** І озвавшись Тома, каже Йому: Господь мій і Бог мій. **29** Рече йому Ісус: Що видів веи мене, Томо, увірував еси; блаженні, що не виділи, та й вірували. **30** Багато ж інших ознак робив Ісус перед учениками своїми, що не написані в книзі сій. **31** Се ж написано, щоб ви вірували, що Ісус єсть Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, житте мали в імя Його.

21

1 Після сього явив ся знов Ісус ученикам на морі Тивериядському; явив ся ж так. **2** Були в купі Симон Петр та Тома, на прізвище Близняк, та Натанаїл із Кани Галилейської, та сини Зеведеєві, та інших учеників Його двоє. **3** Каже їм Симон Петр: Пійду рибиловити. Кажуть вони йому: Пійдемо й ми з тобою. Вийшли та й улізли зараз у човен; та не піймали тієї ночі нічого. **4** Як же настав уже ранок, стояв Ісус на березі; та не знали ученики що се був Ісус. **5** Рече тоді їм Ісус: Діти; чи маєте що їсти? Відказали Йому: Ні. **6** Він же рече їм: Закиньте невода з правого боку човна, то й знайдете. Закинули ж, і вже не здоліли його витягти задля множества риби. **7** Каже тоді ученик той, котрого любив Ісус, Петрові: Се Господь. Симон же Петр, почувши, що се Господь, підперезавсь (був бо нагий), та й кинувсь у море. **8** Інші ж ученики човником приплили (бо недалеко були від землі, а локот на двісті), тягнучи невода з рибою. **9** Скоро вийшли на землю, бачять розложений жар, а на

йому рибу і хліб. **10** Рече їм Ісус: Принесіть риби, що вловили тепер.

11 Уліз же Симон Петр, та й витяг невід на землю повен риби великої, сто й пятьдесят і три; і хоч стільки її було, не порвав ся невід. **12** рече їм Ісус: Ідіть обідайте. Ніхто ж не важив ся з учеників спитати Його: Хто Ти еси? знаючи, що се Господь. **13** Приходить тоді Ісус і бере хліб, та й дає їм, і риби так само. **14** Се вже втретє явивсь Ісус ученикам своїм, уставши з мертвих. **15** Як же обідали, рече Ісус Симонові Петру: Симоне Йонин, чи любиш мене більш, ніж сі: Каже Йому: Так, Господи; Ти знаєш, що я люблю Тебе. Рече йому: Паси ягнята мої. **16** Рече йому знов удруге: Симоне Йонин, чи любиш мене? Каже Йому: Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе. Рече йому: Паси вівці мої. **17** Рече йому втретє: Симоне Йонин, чи любиш мене? Засмутив ся Петр, що сказав йому втретє: Чи любиш мене? й каже Йому: Господи, Ти все знаєш; Ти знаєш, що люблю Тебе. Рече йому Ісус: Паси вівці мої. **18** Істино, істино глаголю тобі: Як був еси молодий, то підперізував ся сам, і ходив еси куди хотів; як же зістарієш ся, то простягнеш руки твої, і инший тебе підпереже, й поведе, куди не схочеш. **19** Се ж промовив, означуючи, якою смертю прославить Бога. І, сказавши се, рече йому: Йди слідом за мною. **20** І обернувшись Петр, бачить ученика, котрого любив Ісус, слідом ідучого, що й на вечері пригорнувся до грудей Його, і питав: Господи, хто се, що зрадить Тебе? **21** Сього побачивши Петр, каже Ісусові: Господи, сей же що? **22** Рече йому Ісус: Коли схочу, щоб він пробував, доки прийду, що тобі до того? ти йди за мною. **23** І пійшло слово се між братів, що ученик той не вмре, та не сказав йому Ісус, що не вмре; а: Коли схочу, щоб він пробував, доки прийду, що тобі до того? **24** Се той ученик, що свідкує про се, і писав се; і знаємо, що правдиве свідкування його. **25** Єсть же й иншого багато, що зробив Ісус, що, коли б писати з'осібна, то думаю, що й сам світ не помістив би писаних книг. Амінь.